

TÍTOL DE L'OBRA: DESCONNEXIÓ

Autor: Clara Pedrós Rodríguez

ABSTRACT

Aquest treball gira entorn de la construcció de la identitat personal i la crisi de la mateixa percepció, especialment influïda per l'ús constant de les pantalles. La pintura parteix d'una fotografia meva, i tot i que podria considerar-se un autoretrat, el tractament que he fet de la imatge s'allunya d'aquesta idea, convertint la figura en un personatge. A la composició apareixen dues versions del mateix rostre, com si fos un reflex, una d'elles es trenca i es desfà com una màscara, mentre que l'altra es distorsiona.

Al centre de l'obra hi ha un quadrat blau elèctric que recorda els errors de pantalla dels ordinadors. Aquest "glitch" simbolitza un error o una fallada que afecta no només la tecnologia, sinó també la nostra pròpia imatge i identitat. He utilitzat colors vius i saturats per transmetre una sensació de món digital i artificial. El treball es completa amb referents personals com el maquillatge i la disfressa, i s'inspira en artistes com Cindy Sherman, que també reflexiona sobre la identitat a través de la transformació del mateix rostre.

MEMÒRIA DEL PROJECTE

El tema central del meu treball gira entorn de la construcció de la identitat personal i la crisi de la mateixa percepció, especialment condicionada per la mediació de les pantalles. La meua pintura parteix d'una fotografia pròpia, de manera que pot ser entesa com una mena d'autoretrat. Tanmateix, el tractament que n'he fet s'allunya del concepte tradicional d'autorepresentació, ja que la figura apareix com un personatge aliè, distanciat de la meua identitat directa.

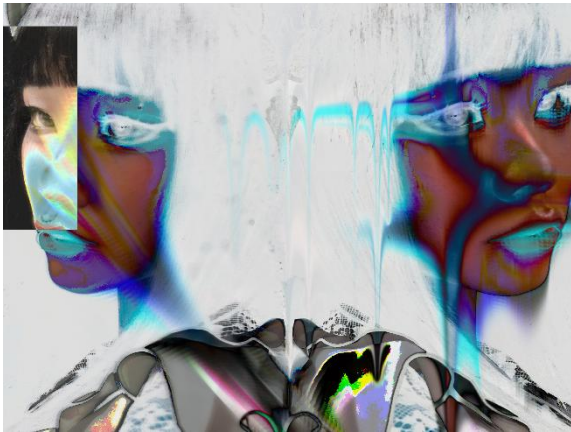
La composició mostra dues representacions del mateix rostre, com si es reflectissin en un mirall. L'esquerra es presenta amb un tractament més realista, però fragmentat i que s'esvaeix, es desfà com si es tractés d'una màscara. L'altra part de la cara, en canvi, està més integrada, però hi ha més predomini de la verticalitat i traçades en horitzontal, contraposada amb l'altre rostre, on el moviment és més diagonal. Aquesta dualitat simbolitza la desconexió entre la imatge percebuda i la identitat interna.

Al centre de la composició hi ha un quadrat de color blau elèctric que, més enllà de la seva funció compositiva, remet estèticament als errors visuals de les interfícies digitals, com el típic error de pantalla de Windows. Aquesta referència al “glitch” informàtic; que principalment prové d'una avaria temporal o inesperada que pot afectar a la imatge, el soroll o el funcionament general del sistema— és una metàfora central en la meua obra. M'interessa especialment apropiat-me del concepte “glitch” no només des d'un punt de vista tècnic, sinó també com a experiència íntima i subjectiva, relacionada amb la despersonalització i la pèrdua de reconeixement del jo. Pot afectar en la crisi del no saber, no reconèixer, o bé no donar per “real” a la persona darrere del mirall.

Pel que fa al tractament cromàtic, he optat per utilitzar colors molt vius i saturats, propis de l'espai de treball RGB emprat en les pantalles digitals. Molts d'aquests colors han estat aplicats directament des del tub, amb la voluntat de generar una sensació de virtualitat i artificialitat, trencant amb la representació pictòrica tradicional i acostant-me al llenguatge visual més digital.

El procés de creació va començar amb una selecció d'imatges de referència relacionades amb maquillatges i disfresses personals. Vaig escollir finalment una fotografia en què gairebé no em reconeixia, precisament perquè em permetia distanciar-me de la representació directa de la meua persona. No és la imatge en si el que defineix l'obra, com el tractament formal i conceptual que se'n deriva.

A partir d'aquí, vaig experimentar amb diferents filtres i recursos visuals per tal d'integrar-hi l'estètica "glitch" que volia transmetre. Un cop definida la composició, vaig esbossar-la directament al llenç amb llapis. Donat que pretenia aconseguir una intensitat cromàtica elevada, vaig decidir no aplicar una capa base i començar a pintar directament.

1. Aplicació dels filtres a la imatge

2. Aplicació dels filtres a la imatge

Durant el procés, vaig haver d'afrontar diverses dificultats, especialment pel que fa a la mescla de colors. Sovint, en intentar barrejar determinades tonalitats, els resultats esdevenien bruts o excessivament enfosquits. Per solucionar-ho, vaig recórrer a pintures fluorescentes que em permetessin obtenir tonalitats més lluminoses, ja que l'ús del blanc tradicional tendia a "pastelitzar" els colors i contradeia l'efecte visual desitjat.

3. Procés de creació

4. Procés de creació

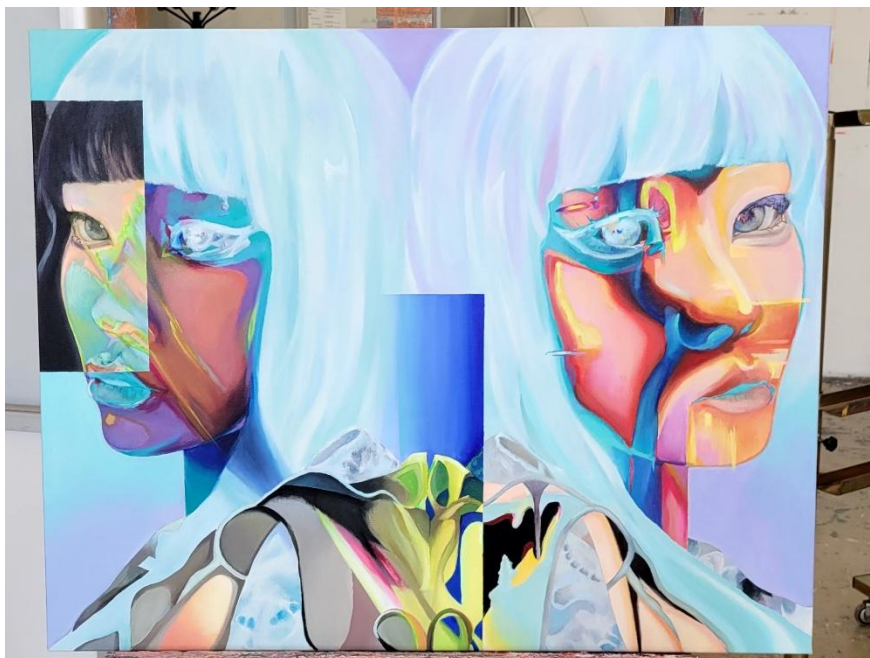

5. Procés de creació

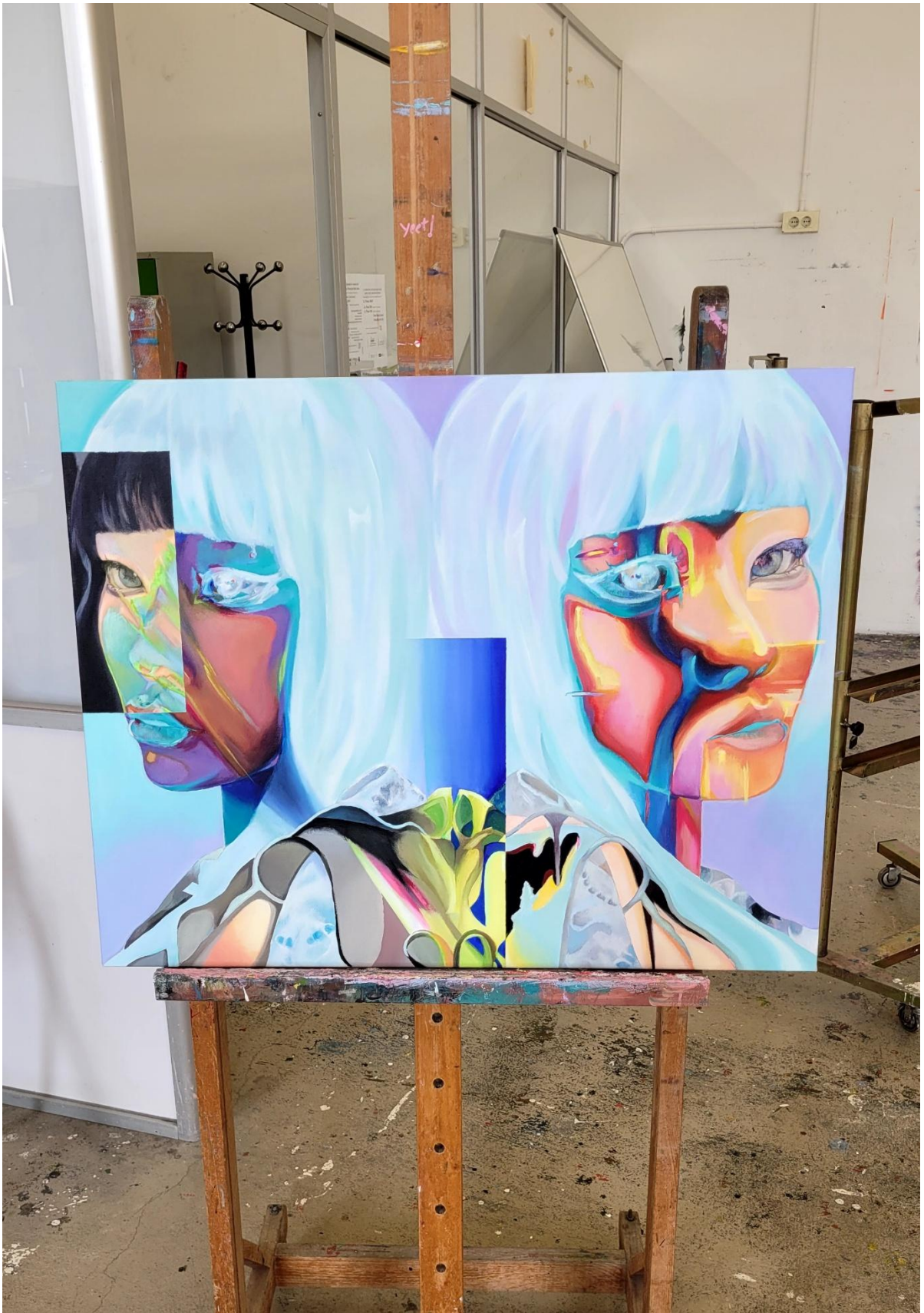

6. Procés de creació

Conceptualment i estèticament, el meu treball es vincula amb l'obra de Cindy Sherman, artista que ha explorat intensament la construcció de la identitat mitjançant la fotografia i la caracterització. Sherman feia servir la disfressa i el maquillatge per transformar-se en personatges diversos, allunyant-se del concepte clàssic d'autoretrat.

7. Treball final

8. Treball final